

[Herluf Rasmussen.]

omegnskommuner — hvor f. eks. det ærede medlem hr. Gottschalck-Hansen er valgt — får skattefrihed for måske en tredjedel af grundværdien, medens villaejerne i Gentofte kun vil få skattefrihed for en sjettedel af grundværdien. Det er en tydeligt progressiv beskatning, som jeg i hvert fald på sin vis kan være tilhænger af.

Man kan også se på, hvem der rammes hårdest af grundstigningsskylden og grundskatterne i almindelighed. Det er folke- og invalidepensionister og for så vidt også statspensionister i de lavere lønklasser. Det kunne måske lade sig gøre at finde ud af en eller anden henstandsordning for disse mennesker.

En udvej kunne det også være, at der blev foretaget en ny fiksering af grundstigningsskylden i år, og at man lavede den kommende vurdering til en nulpunktsvurdering. Ifølge de pressemeddelelser, der har været fremme om regeringens planer, skulle man fra regeringens side være sindet at søge den 13. almindelige vurdering, som normalt skulle finde sted den 1. september 1964, udskudt. Det er naturligvis meget beklageligt, at noget sådant skulle være nødvendigt, og det afslører vel også i nogen grad, at regeringen er kommet for sent i gang med sine planer om radikale ændringer. Men på den anden side må det vel, når regeringen nu har indrømmet sin forsømmelse, erkendes, at det intet formål tjener at gøre dette til et kabinetsspørgsmål, medmindre regeringen selv erkender sin manglende evne.

Da man ved beregningen af grundstigningsskylden har en regel med konjunkturtillæg som følge af faldende pengeværdi, betyder størrelsen af grundbeløbet uhyre meget. De ejendomme, der var landbrugs-ejendomme i 1950 ved fastsættelsen af grundbeløbet, har et meget lille grundbeløb, måske blot 200 kr., medens en bebygget ejendom måske har et grundbeløb på 20.000 kr. Ved et konjunkturtillæg på 55 pct., som vi har det i øjeblikket, vil den ene få et fradrag på 110 kr., medens den anden får et fradrag på 11.000 kr. Selv meget store konjunkturtillæg vil ikke gavne den første ejendom ret meget, den vil altid få en afgiftspligtig grundstigning på noget nær grundværdien, og da pengeforringelsen i

perioden kan have betydet lige meget for begge grunde, betyder reglen en skævhed i beskatningen.

Denne skævhed i beskatningen er også fremdraget ved en skrivelse, som Herstedernes sogneråd har sendt til regering og folketing. I denne skrivelse fremføres en lang række helt væsentlige ting, som bør tages med i overvejelserne. For mig at se har grundstigningsskylden helt forfejlet sit formål, hvis den, som det anføres i skrivelserne, bevirker, at der på en parcel på 700 m² lægges en grundstigningsskyld på ca. 14.000 kr. Der er ingen tvivl om, at et sådant beløb vil få en meget væsentlig indflydelse på huslejen, og jeg synes ikke netop, det er udtryk for bestræbelser for at holde grundprisen nede. Der ligger altså her et meget stort problem for de titusinder, som vil stifte hjem i dette område, og mit parti tilsiger afgjort støtte til bestræbelserne for at klare disse ny bosiddendes problemer.

Den nugældende lov har en del fritagelsesbestemmelser, men som hovedregel — det kan der vist ikke være uenighed om — lider disse fritagelsesbestemmelser af den afgørende svaghed, at de næsten altid er til gavn for dem, jeg vil kalde de „gamle“ grundejere — de er ikke nødvendigvis gamle af alder — medens de nye grundejere kommer til at bære byrden fuldt ud.

Fra den højtærede finansministers side er der fremsat et modstykke til det forslag, vi har til behandling i dag, og det vil jeg gerne beskæftige mig en lille smule med. Det er meningen at fikserer grundstigningsskylden til 1960-niveauet, og samtidig er det antydnet, at fikseringen også skal omfatte årsomvurderinger, der har fundet sted siden da — der er specielt nævnt årsomvurderinger i 1963 — hvis der foreligger eksempler på urimelige virkninger. I den forbindelse kunne det være nærliggende at spørge den højtærede finansminister: hvad er kriteriet her? Vil der f. eks. også blive taget hensyn til uretfærdigheder, der har deres rod helt tilbage i forhold før den 12. almindelige vurdering, og vil man, når man bedømmer uretfærdigheder, stille imod ensartet grundstigningsskyld i områder, der er af ens beskaffenhed? Jeg tænker her konkret på, om man f. eks. vil skabe ensartethed i områder, der har været led i en samlet udstykningsplan,